

Thészeusz

A labirintus én vagyok csalás
hogy léteznék útvesztő bármi más
a bikaszörny is énbennem lakik
én álmodom vérgőzös álmait
és én vagyok kit fel kell fálnia
én Thészeusz Athén királyfija

a labirintus én vagyok az éj
sötétje megtölt és csupán a kéj
villámai világítják utam
míg járom tévelyegve önmagam
s ha ez a fény is ellobban örökre
elmerülök a bűnbe és csömörbe

a labirintus én vagyok a kéj-
vágyó királynő fonala a vér
ereim éjlő alagútjait
befutva a Minótauroszig
szívemig vezet s nincs tovább utam
vagy megölöm vagy felfalom magam

a labirintus én vagyok csak én
a kín a kéj a vaksötét a fény
magamra rontok én az áldozat
a hős vagyok ki vasfegyvert ragad
s a szörny akit meg kell gyilkolnia
én Thészeusz Athén királyfija

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)